

ձեռք է հորադրին կատարելագործութիւններով նաւերի սպառումը շարժիչ մեքենաների մէջ պակասել է, ճիշդ է՝ շատ տեղերում նաւային լուսաւորութիւնը փոխարինվել է էլեքտրականութեամբ, բայց միևնույն ժամանակ օր-օրի վրա ընդարձակվում է նաւերի գործադրութիւնը ժողովրդական մասաների և բարձրագույն գործառնութիւնների մէջ, նա սկսում է խել քարածխի տեղը երկաթուղիներում և շրջաններում:

Անցնալով 1910-րդ թվականին տեղի ունեցած մի շարք խորհրդակցութիւններ մեղմամբ նաւերի ձգում-ժամը և բարդեցումը նորա զարգացման ուղիք:

Արդեօք ընդունակ կը լինի ներկայ 1911 թվականը մի օրէն լուրջ և դրական զայլ տայ ապագայում—դա ցոյց կը տայ մերձակա ապագան:

Իսկ կարևոր է, որ մեր երկրի անտեսական խնդիրներով շարագործված անձերը և շրջանները չը մոռանան, որ խնդրի աշխույժումն անհրաժեշտ է ընդարձակ մշակութեան համար կարևոր են սիւստետական շնորհքը և բարեխղճ աշխատանքները:

Ա. Գալանթար

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵԼԵԿՐԱԳՐԱԿՐԱՆԵՐ

Վլադիվոստոկ. — Եստիցիայում հիմնվում է Ասիայի վերածնունդի ընկերութիւնը՝ նպատակն է—նպատակն ասիական ժողովուրդների ազգայնութիւնը զարթոյցնելու ապագայ յեղաշրջում պարտաւորելու համար, որովհետեւ ապագան պատկանում է Ասիային:

Պետերբուրգ. — Ժողովրդական լուսաւորութեան միջոցառումները հազարեց ուսումնասիրական շրջանների հազարեցներին միջոցներ մշակելու ուսանողական անկարգութիւնները դէմ:

Պարիզ. — Հաստատւում են, որ Բելգիան դիմել է մեծ պետութիւններին խնդրելով գումարել միջազգային կոնֆերանս հոլանդական ծովայինը ամբարշտելու հարցի առիթով:

Կաթովիական շրջաններում լուր է պատում, որ Հոսանք պապը հեռանում է Վատիկանից 1911 թ. Հոսանք կատարվելը օտարախոսութիւնների ժամանակ և կը զայ սրտաւիր էւրդը:

Պեկին. — Պրինցուհի Կանտչին հիմնեց մասնաբաժնի բազմակուսեան դէմ մաքսաւոր լրգաւ Լիպայն յարեցին 500 կիւպրէ բարձր դասից:

Բելգրադ. — Ուրբաթ օրը 700 զինված առնաւորներ փակել են սահմանով և թաղակել են չեղնօգործական հողի վրա: Ապստում են նոր այգիների դէպքերի:

Բրիստոլ. — Բողոքի և ցամաք միտնող կայացաւ եւպոստական սօցիալիստներին մասնապատիւ տալու առիթով: Մամուլի օրգանները առանց ուղղութեան խորհրդանշան զարթոյթի յօդուածներ են տպում այդ մասնապատիւ:

Բերլին. — Արմատական օրգանները այն վարժեր են յայտնում, թէ եւսպոստի իր սօցիալիստներին մասնական պատիւ տալով դուրս է հանում իրան բարդակիրթ պետութիւնների թիւից: Եւրօպայում—ասում են լրագիրները,— հարկ կը լինի փոխել եւսպոստիների բարձր կրթութիւնականութեան մասին ունեցած կարծիքը:

ՊԱՐԱՎԱՍՏԱՆԻ ՇՈՒՐԸ

Պարաւաստիւն պարսից դեսպանի հետ Պարսից (Matin) թերթի 8-ի համարում տպվում է աշխատակիցների մինի զրոյցը Պարսկաստանի լիազօր մինիստր Սամադ-խան-Սալթանի հետ:

«Պարսկաստանի բաժանման մասին,— ասել է դեսպանը— Ռուսաստանի և Անգլիայի միջև խոսում են ինչպէս վճարած գործի մասին: Սակայն, չէ որ երկու երկրների ներկայացուցիչները կարողանալու հաստատացնում էին մեզ, թէ 1907 թ. համաձայնութիւնը ուղղված է բացառապէս պահպանելու Պարսկաստանի անկողնութիւնը:

«Պիշուր իր հաւուս պիտի, որ նոր տեսակ վտանգում տուել են Յիւսուֆիյին Լոսթոնի և Պետերբուրգի կարիքները: Ինչպէս, ուրեմն Պետերբուրգում ստացել են Գիւմանիայի համաձայնութիւնը բաժանելու համար, որ ոչ մի հող չունի իրան տակ:»

«Պիշուր ի միջի այլոց յայտնեց,— շարունակում է Սամադ-խան— Սալթանին— որ Պարսկաստանում երկաթուղի անցկացնելու նախադիւրջ կը կարող իրականանալ առանց թիւրքերի համաձայնութեան: Մենք, մեր հերթին յայտնում ենք, որ Պարսկաստանում երկաթուղի կառուցանելու համար չէ խանգարում ունենալ նաև մեր համաձայնութիւնը:

Այսուհետև դեսպանը դիմում է Եւրօ-

պային, առանձնապէս Յիւսուֆիյին— խնդրելով թալ չը տալ լոստոնի հորձիկ Պարսկաստանի վրա, մի երկրի, որ լեզու է քաղաքակրթութեան օրօրոց Արեւելի համար, ինչպէս Հելլադան՝ Արեւմտեղի համար:

Վիէննա. — Արեւելքի թալ տեղեակ Ռեյլինի պրօֆեսոր Շիմանը ասում է, որ պետական համաձայնութիւնը ապահովում է status quo Սերմաուր Արեւելքում և ապահովագրում է ամեն տեսակ անակախներէց: Ռուսաստանը, պրօֆեսորը կարծիքով, այժմ հաւանորէն դուրս կը հանէ իր գործերը Պարսկաստանից: Անգլիական ուղտիւստումը ուղղված Պարսկաստանին, կորցնում է իր նշանակութիւնը:

Էնզելի, 11 յունվարի երկար ժամանակ անդուլ Պարսկաստանը սպասելուց յետոյ, վերադառնալով այսօր «Իսլամ» շրջանաւոր աշուրի ժամանակը Նաբու-Սիւլթը, Շահի խնամակալը, Նախ-ու-Սալթանին (կառավարութեան տեղապահը):

Ջը նայած նրա առաջնոց յայտարարութիւն տալուն, որ ոչ մի պաշտօնական ընդունակութիւն չը սարքեն, բայց և այնպէս Լաւրից շատ մարդիկ, թէ պաշտօնական և թէ անհատական, եկել էին դիմաւորելու մեծ հիւրին, որից են ապահովում մասնակցած երկրի փրկութիւնը թէ նրաթաղէս և թէ բարոյապէս:

Նախ-ու-Սալթանին մինչև այստեղ ճանապարհ գցելու էին եկել ինչո՞րք քաղաքական օգնականներ միջոցի այլ պաշտօնական, բայց «Արաք» պատերազմական նաւից, որն յատկապէս ուղեկցելու էր եկել ինչպէս կալին անվանումը և միևնույն ժամանակ պատուով ուսուցող սահմանի անցնելու:

Սնամակալը իր հետ բերել է նաև հաշաղի Յովհաննէս խան Մասեհանցին, որին, որպէս կրթում է, թէ իրանում պէտք է տայ նշանաւոր պատասխանատու պաշտօն:

Նա վաղը դուրս է Լաւրի և 1—2 օր մնալուց յետոյ այնտեղ շուտով թէ իրան է ճանապարհվելու, որին, որպէս ասացին, անվտանգութեամբ սպասում են և այնտեղ Մուշախիզ:

ԹԻՒՐԿԻԱՅԻ ՇՈՒՐԸ

Ի պատասխանի հայոց պատրիարքի միջնորդութեան, թիւրքաց զինուորական մինիստր Մահմուդ Ենզելիֆիան շահ յայտնեց, որ հայ զինուորները չեն ուղարկվի Եմէն, նաև այն տեղերը, որ եկեղեցիներ չը կան:

Անգլիական սիրիական կոմիտէի նախագահ Ռաշիդ Միքիսի փաշան Պարիզից գրած նամակի մէջ, որ տպվում է «Շէն»-ում, ասում է. «Միայն եմէնի աւետումիս կարող է առաջն առնել թիւրքերի յեղափոխութեան և սահմանադրութեան տաղաւման: Սերմաուրիները հեն կուի մղելով թիւրքիսն ինքն իրան հնչեցնում է: Ապստամբների ամենաակախաւոր պարագլուխները, որոնց մէջ երկուստարթ-թիւրքերը արհեստականապէս պահում էին հակառակութիւն, միացել են: Սահմանական պետութեան ժողովուրդներից և ոչ մէկը այնպիսի անուրութիւն չէ տառնում դէպքի թիւրքերը, ինչպէս արաբներն են: Եմէնը թիւրքերի զինուորական է:» — դեռ այսպէս էր գրում 1870 թ. Բաշիզ-Պիշուրին: Եւ հաստատացած է, որ ապստամբութիւնը կը տարածվի նաև Փիւրքաստանում և Սիւրիայում:

«Արաբների տակտիկական գլուտ պարտիզանական է: Նրանք աշխատում են զօրքերին քաղել դէպի երկրի խորքը, անշատիկ նրանց ոյժերը և շարքել մաս-մաս: Անգլիացիները օգտվում են եմէնի գրութիւնից: Վիէնայում հաւատացնում են, որ ապստամբների մօտ գտնվում են երեք անգլիացի օֆիցերներ: Իսկ անգլիացիները զբաղվում են արաբներին դէպք մատակարարելով:

Եմէնի նահանգապետ տեղեկացնում է, որ թիւրքաց զօրքերը, իբրի մօտերը ապստամբների վրա յարկութիւն տանելուց յետոյ ստիպված յետ են նահանջել: Արաբ Սիւյց քաղաքը գտնվում է ապստամբների ձեռքում, որոնց թիւը 70 հազարի է հասնում:

Կ. Պոլիս. — Շուտով քանակացում թիւրքեր են սկսելու: Անգլիայի և Պարսկաստանի միջև Պարսից-Մոցում Անգլիայի ունենալիք իրաւունքների մասին:

Կ. Պոլիս. — Իսնի որ առաջ արտաքին գործերի մինիստրութիւնը պատասխան չէ տալիս Պետերբուրգում եղած խոսակցութեան հոլանդական մասին, երկուստարթ-թիւրքերի մէջ սկսվում է յուզումներ:

Մալո Կի. — Journ. de Salonique—ն հաղորդում է սենսացիոն հոլորութիւն այն մասին, որ զինուորական մինիստրութիւնը պատրաստութիւններ է տեսնում հակալատին զինուորական վարժութիւնների: Զօրապատերի մասնակցելու են 600,000 պահեստի զինուորներ, որոնք կանչվում են իսկական ժառանգութեան: Գործի մէջ գտնվող 400,000 զինուորներին հետ նրանք կազմում են միջնորդ գործարարի մէկ միլիոն:

ստիկներով: Զօրավարութիւնների հրապարակ է ցոյց տալ Եւրօպային թիւրքերի ոյժը և ի միջի այլոց հնարաւորութիւն ունենալ պարտաւոր լինել ամեն պատահականութեան առաջն տեսնելու: Թէ ներքին և թէ արտաքին կենտրոն: Հասարակութեան մէջ այս տեղեկութիւնը հանգիստում է սակաւ վտանգութեան:

Մ օ ն ա տ ի ռ. — Ներքին գործերի միջնորդ թալաւթիքը կարգադրեց զապաւորները երկուստարթ-թիւրքերի կօմիտէի տեղական օրգանի հրատարակութիւնը և դատի կանչել խմբագրին: Հայաւարդի պատճառ ծառայեց այն յօդուածը, որի մէջ խիտ յարձակումներ կային ինքնապաշտան կառավարութեան հասցեին: Հետեւալ օրը միևնույն թաղերը լոյս տեսաւ կարմիր թղթի վրա տպված:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵԼԵԿՐԱԳՐԱԿՐԱՆԵՐ

Մ Ի Բ Ա Յ Ա Տ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն

Էմմա՝ ամիսի սինդի անգամ արժ. Մատթէոս վարդապետ ուղարկելով մեզ մի յօդուած կարգադրող երկուստարթ շարքը յարգելով հարցի արժեքը, ի միջի այլոց գրում է. «Ես հաւատում եմ, որ ինչպէս միջին այժմ «Մշակի» էջերը ինձ համար բաց են եղել և այդքան երկար տարիների ընթացքում ես թող չեմ տուել սուտ, միևնույնապ յօդուածներ գրել: Այնպէս էլ այս անգամ ես հրապարակ եմ գալիս միայն և միայն ճշմարտութիւն տակաւ, ուստի և հաւատում եմ, որ այդ յօդուածը կը հիւրընկալվի:

Մենք, ի հարկէ, տեղ կը տանք Մատթէոս վարդապետի գրութեան կարգադրողներին դէմ: Սակայն որովհետեւ կարգադրող երկուստարթ են դեռ երկուստարթի 27-ին մի նամակ է ուղարկել մեզ տակաւ ինքնապաշտ և մենք չը տպեցինք, չը կամենալով ըրողքը մի հարց, որ միևնույնապ անգամ և անօգուտ տեղը արժանիվեց, ուստի այժմ ստիպված ենք տպագրել և նրա համարել: Մենք տպագրեցինք նաև Պարսկահայ-Հայկական թիւրքի առաջնորդ Այվա-տեանի կարգադրողի դէմ ըրողքը, որ Էնզելիֆի հայերը մատուցել են տեղապահ սրբազանի, մենք կը տպագրենք և այն ըրողքը, որ Շուշու հայ հասարակութեան պատգամաւորները ներկայացրել են տեղապահ սրբազանին ինչի վարդապետի գործի առիթով: Համաձայն այդ պատգամաւորների խնդրանքի:

Տպագրելով Էմմա՞նին և նրա միաբանութեան վերաբերալ այդ գրութեանը, մենք կը մնանք առ այժմ չէլոքը, կամենալով միայն հնարաւորութիւն տալ մեղադրված և մեղադրող կամ հակառակողը կողմերին տալ իրանց բացատրութիւնները, քանի որ ինչիցը հրապարակի վրա է դրված անկասկած, ցանկութիւնից, քանի որ Կ. Պոլիս հայ ժամուկի մէջ տպագրվում են մեղադրանքները: Այդ գրութեանը տպելով մենք վերապահում ենք մեզ մեր սեփական կարծիքը և այդ գրութեանը ներքին արտապայտում «Մշակի» յարգադրութեան ոչ տրամադրութիւնը, ոչ կարծիքը:

Վերադառնալով Մատթէոս վարդապետի մեզ ուղարկած նամակին, պէտք է ասենք որ, ինչպէս նա ևս խոստովանում է, «Մշակը» միշտ հաւատարմի է մնացել ճշմարտութեան և անվտանգութեան զարգացման և առաջին անգամ չէ ինչպէս և վերջին չէ լինելու, որ Մատթէոս վարդապետը օգտվել է և կարող է օգտվել «Մշակի» այդ անսահման վերաբերմունքից: Եմէն:

ՂՈՒՎԱՍՏԱՆԻ ԿՏԱԿԻ ԱՌԻԹՈՎ

Ռուսաստանապետում Լարաբադն ամենից ուշ կորցրեց իր իշխանութիւնը, ամենից զինուորական ու կենտրոնակը Լարաբադի հայերն էին, որ զինուորացիներ բռնակալ թիւրքը խանելին:

Եւ երբ զարգացող հայերի ախալալար ոյժով քրիստոնէայ Արեւի դրօշակը բարձրացվել այդ անտիկ լեռների զաւթիւններին, զարգացող հայերն էին, որ խաղաղ կուտուրական ճանապարհով սկսեցին բարգաւաճել իրենց տեղերը, ժողովրդի համար, իսկ նոր պետութեան թեթիկութիւնը, ընդարձակել նրա ոյժն ու ազդեցութիւնը սահմաններից էլ դուրս: Թաւրիզը ուսումնական աղբյուր մտցնող ու անգլիականը այնտեղից յետ մղողները զարգացողներն էին:

Ներքին կողմի մէջ, Շուշու մրցում էր թիւրքի հետ և յիսնական-լուսնական թակաւները նրան զերապանցում ոչ միայն տեղերի մէջ, այլ և լուսաւորութեան զանազան ասպարէզներում:

Լարաբադի գրաւարան-ընթերցարանները մանր չունէր այդ ժամանակ թիւրքերը: Համաբարձրութիւնը որ Ներսէս Կ հիմնում, նոյն արան և Շուշու, Ներսէսի աշակից, այն ժամանակ դեռ շատ երիտասարդ և համաբարձրում հալոսանքով, որի ջանքերով և հիմնով ոչ միայն թիւրք, զբաղեցրել այլ և նրա ազդեցութեանը Լարաբադի հայերին մըթոյ, սպանող Մէհմեդ-Ղուսի խանի թիւրքը բերեց նոյն զարգացող մտքից, որ հայ աղքատ աշակերտների հետ

նստած կարգում էր, իսկ սրա քրոջն էլ բերեց իր ամուսնու: Մարիամ Հախու-մանի հիմնով օրիորդական դպրոցը մրցութեց ևն այդպէս Պետրոս Շահաբան, Գարե-գին Մուրադեան (Միքիսիէի արքեպիսկոպոս), Պեթ Պաշայան, նկարիչ Ստեփանոս Ներսէսեան և նման ոյժերից կազմված ուսուցչական խումբը հայերի երկխոսների հետ միասնեղ ուսուցանում էր հայ երիտեղ պարսկերում և թիւրքերի երկխոսներին:

Այս հօրեղծի վրա երեսց Բաշու և զարաբացողներն էին Նօրէից յետոյ, որ անդիցներին արդի Սողոմ-Յոսեփը Սալայն արանց անդիցներն ոչ թէ Սողոմ-Յոսեփի, այլ հիւրէին մի աշխարհ և սրանց աշխարհված սերունդն է, որ հիւրէինը դարձրեց այսօր միևնույն: Մօսքս ոսկի դէպքի մասին չէ այլ ինքնաճանաչ զարգացող մասին և նրա բազումաբնակ աշխարհված սերունդի մասին:

Այդ զարգացողը Բաշու Մարգարիտական Ընկ. հիմնով, Շուշուում կառուցին բնական դպրոց, թիւրքիսում հիւանդանոց, և կեղեցիներ Նաղապետ, Արաթիստանում, Սնարկապետի երկիւրներում, այստեղ և հանապարհներ, կառուցեցին Դպրոցներ, խան-գաւաններ, մասնաւորարաններ Էմմա՞նում, Սնանում, թիւրքիսում և այլն և այլն:

Թէ մեր միջնակարգ և թէ բարձրագոյն դպրոցներում ամենատաղանդեմները զարաբացողներն են Մեր գրականութեան, մասնակի, զինուորական ու արտաքին բոլոր հիւրերում թէ արտասահմանում և թէ Ռուսաստանում աչքի են ընկնում զարաբացողները, սակայն Լարաբադը այսօր ամենաթշուառն ու լեռնալ է կողմիս բոլոր կողմերից:

Դուք տեսաք թէ երեկ ինչպէս զարաբացողներ, մի համառ արհեստաւոր գաւառներ, եղբ, ժամաւորներ, իրանց սրտի կակիւր անդերու ճշմարտ ուղին ընդգծեցին այնպիսի ինքնաճանաչ և լուսավոր ուրուամով, որի նմանը դեռ չէ արել ոչ թիւրքի և ոչ մի ուրիշ տեղի հայ: Եւ թէ միևնույնապ կարգվել, ախալալար կը լինի զարաբացողների անուրութիւնները:

Այժմ Սափակայում վախճանվեց դեռ 16 գաւառներ չը բլորած օր. Թամարս Դուկասեան Հիւանդ էր անդուժելի և ժամանաւակակից բժշկականութեան անօր էր մահվան ճիւղանիցը մասաղ կանաքը փրկելու:

Թամարս Դուկասեան նոյնպէս զարաբացող է, հայրը յայտնի բարեբաղ Սեփիւր Բալայան Դուկասեան, մայրը Աննա Յովհաննէսեան Ուոնուցն: Աննա Դուկասեան ժամաւորներին նման նոյնպէս համառ արհեստաւոր որդի էր: Պատանի հասակից ընկնելով Սափակ, աշխարհ է լինում շուրհ: չը շրջանի Այդ ժամանակները Սափակայում պրօֆեսոր Ստեփանոս Նաղաբան պանդուխտ աշխատակցութեան խմբում է և զի իր շուրջը և գտնախոսում:

Սափակայից տեղափոխվում է Անտիք Դուկասեան Բաշու և իր եղբայրներից աւելի ուսումնասիր լինելով, իր մեծ եղբոր որդի Բալայ (Պաւլի Սոփիւրի) Պետ. Սոփիւրի անդամ և նշանաւոր նախադիւրհաւորը և այլն) Դուկասեանի տանում է Սափակ, մոցնում Լարաբան ճեմարանը և այնտեղից էլ աւարտելուց յետոյ հարկադրում ուղարկում է արտասահման բարձրագոյն ուսումնի առնելու:

Ինչքան Անտիք Դուկասեան Բաշու, նախ իր հաշով կառուցանում է Մարգարիտական Ընկ. հայապալ զանգիւր և ապա ուրիշ բարեգործութիւններ է անում: Կտակելով մահից յետոյ էլ իր բոլոր հարստութիւնը ազգին և նրա եկեղեցուն:

Այս ժամանակները Անտիք Դուկասեան Բաշուում շատ ծանր հիւանդանում է և այնտեղի թիւրքները միաբերան վճարում են, որ նա մէկ շաբաթ չէ ինչ ապրել: Բայց այն թիւրքից հրաւիրվում է Բաշու զարաբացող բժշկական Յովհաննէս Գաւաթեան և սա բոլոր բժշկներից ապաւանի հակառակ դիպուտ է դնում, մի շաբաթվա մէջ բժշկում հիւանդին ու մի քանի ամիսից յետոյ նրան տեղափոխում թիւրքի:

Սակայն այստեղ նորիկ Դուկասեանի շրջապատում է զարաբացող կօթիկայից դատ և Արգար Յովհաննէսեան շրջանի Միսայան քանապ տեղ-Գիւրա, որ մի քանի ուրիշ նշանաւոր կտակների էլ զրդիլ ու սկզբնականապէս Անտիք Դուկասեանի թիւրքում է կտակի յօդուածները:

Երկիւրը պարգևում է վերամիւլած Անտիք Դուկասեանի մէկ աղջկի գաւառ, հենց իր տոնախմբութեան նախօրեակին, 1895 թ. ապրիլի 6-ին Հայրը գաւառին հենց առաջին օրերից շրջապատում է այնպիսի մի տարրականով, որ աղջկի մեծանայ հայաբնակներն պէս:

Դեռ հայիկ Սափակայից, բացի դաստիարակչական հրաւիրում է տեղ-Գիւրաի կրօնի ուսուցիչ, իսկ Մուրաքանին հայոց լեռնի և պատմութեան զաւթականար Մատթիոսիկի մուղիկից է պարագրում և այլն: Սակայն Անտիք Դուկասեան, հնայված իրման շարքիկով տեղ-Գիւրաի դրդմամբ, վերանորոգում է իր կտակը, հիմնում է Դանդի բաղնիք պատմական-կեղեցական թանգարան, հայ մատնագիրների աշխատանքութիւնները հրատարակելու գումար, առանձին Դուկասեանի մրցանակ (Սնանում կառուցում է դպրոց, Էմմա՞նին՝ ճեմարան, նրան քանաններին տեղ-Գիւրաի իրեն իր ծխատեղ քանանի և նրա «Մշակ»:
